

Qëllimet e Satanait (pjesa 1)

“... që të mos na mposhtë Satanai, sepse ne i dimë qëllimet e tij.” (2 Korintasve 2:11).

Parathënie

Jetojmë në një epokë ku tundimin e kemi gjithmonë para syve. Nganjëherë pa u menduar mirë, marrim vendime të gabuara dhe mëkatore, apo themi diçka që e dimë se s’duhet ta themi. Kapitulli 3 i Zanafillës na tregon se djalli thur plane dinake. Ai e di mirë se kë buton duhet të shtypë për të na larguar ne prej Zotit. Ai është mjeshtër i mashtrimit dhe i sulmeve të papritura dhe dinake. Ai nuk na sulmon shpesh ballë për ballë. Si duhet të reagojmë, kur e shohim se Satanai po përpiket të na mundë, të na tundojë e të na largojë nga Krishti? Do mundohemi t’i përgjigjemi kësaj pyetjeje në dy studime mbi qëllimet e Satanait.

Burimi

“Askush kur tundohet të mos thotë: “Jam tunduar nga Perëndia”, sepse Perëndia nuk mund të tundohet nga e keqja, dhe ai vet nuk tundon asnjëri. Por secili tundohet i udhëhequr dhe i mashtruar nga lakmia e vet” (Jakobi 1:13-14).

Tundimi nuk vjen kurrë nga Perëndia. Prandaj e vetmja mundësi tjetër është djalli. Kjo nuk do të thotë se duhet t’ia vëmë fajin djallit kur mëkatojmë, sepse siç do ta shohim edhe më poshtë, problemi qëndron tek zemra jonë mëkatore.

Satanai e di se ç’duhet të bëjë që të na tërheqë vëmendjen që të biem në mëkat. Ai përdor dëshirat tona mëkatore, për të na ‘*mashtuar*’. Ai nuk përpiket të na tundojë me ato gjëra, të cilat nuk i dëshirojmë aspak. Po, Zoti e lejon që të tundohemi, sepse përndryshe nuk do të kishim kurrë mundësinë për t’i rezistuar ‘*shigjetave të zjarrra të djallit*’. “*Jini të përmbajtur, rrini zgjuar; sepse kundërshtari juaj, djalli, sillet rreth e qark si një luan vrumbullues, duke kërkuar cilin mund të përpijë. Kundërshtojeni, duke qëndruar të patundur në besim, sepse e dini se të njëjtat vuajtje po i heqin vëllezërit tuaj të shpërndarë nëpër botë*” (1 Pjetrit 5:8-9). “*Mbi të gjitha, duke marrë mburojën e besimit, me të cilën mund të shuani të gjitha shigjetat e zjarrra të të ligut*” (Efesianëve 6:16).

Fuqia

“Por secili tundohet i udhëhequr dhe i mashtruar nga lakmia e vet” (Jakobi 1:14).

Djalli zakonisht përdor atë mëkat, që na sjell gjithmonë humbje. “Prandaj edhe ne, duke qenë të rrethuar nga një re kaq e madhe dëshimtarësh, duke hedhur tej çdo barrë dhe mëkatin që na qarkon vazhdimisht duke na joshur, le të rendim me durim në

udhën që është përpara nesh” (Hebrenjve 12:1). Me fuqinë e Zotit, duhet ta mposhtim atë *‘mëkat që na qarkon vazhdimisht’*, përndryshe ai mëkat do të vazhdojë të na largojë nga rruga e shenjtërisë.

Fjala ‘mashttrim’ tek Jakobi 1:14, ka kuptimin e peshkut që i shkon pas grepit dhe zihet në kurth. Në të njëjtën mënyrë, edhe ne, kur mëkatojmë, zihemi nga grepi i djallit. Dhe djallit nuk i mbetet tjetër veçse të na nxjerrë në breg. Shumica e tundimeve duken të pafajshme dhe joshëse, tamam si ushqimi në grep. Por po ta kemi barkun plot, atëherë nuk do të kemi nevojë për grepin. Davidi tha: *“Do të kujdesem të bëj një jetë të ndershme. Kur do të vish tek unë? Do të ec me zemër të pastër brenda shtëpisë sime. Nuk do të vë para syve të mi asgjë të keqe; unë e urrej sjelljen e atyre që dënojnë; nuk do lejoj të bëhem si ata”* (Psalmi 101:2-3). Nuk duhet ta nënvlerësojmë fuqinë e tundimit, por duhet të heqim *“dorë nga çdo dukje e ligë”* (1 Thesalonikasve 5:22).

Rrugëdalja

“Asnjë tundim nuk ju ka gjetur juve, përveç se tundimi njerëzor; por Perëndia është besnik dhe nuk do të lejojë që t’ju tundojnë përtej fuqive tuaja, por me tundimin do t’ju japë dhe rrugë dalje, që ju të mund ta përballoni” (1 Korintasve 10:13).

Nuk ka asnjë tundim, i cili është i parezistueshëm për besimtarin. Kur djalli na ofron mëkatin, Zoti na ofron fuqinë për ta përballuar tundimin, por e kemi ne në dorë se kë zgjedhim. Po të zgjedhim mëkatin, do të pësojmë humbje, por po të zgjedhim fuqinë e Perëndisë, atëherë besimi dhe fitorja jonë do të shumohen. Prandaj, nuk ka asnjë arsye që besimtari i krishterë të mposhtet nga Satanai. Ne mund ta përballojmë djallin dhe tundimin e tij, ashtu siç e kanë përballuar besimtarët e tjerë. *“Nënshtrojuni, pra, Perëndisë, kundërshtoni djallin dhe ai do të largohet nga ju!”* (Jakobi 4:7). Nëse një ndërtesë, pa prituri, merr flakë, atëherë banorët e saj, me shpejtësi kërkojnë të dalin përmes dyerve dhe dritareve. Pse, atëherë, nuk veprojmë edhe ne në këtë mënyrë, kur na afrohen shigjetat e armikut? Perëndia e ka përgatitur rrugëdaljen, jo që ne të largohemi nga Satanai, por që të fshihemi prej qëllimeve të tij. Kjo quhet *‘mburojë e besimit’* (Efesianëve 6:16).

Kur djalli na e hap derën për të mëkatuar, Krishti na e hap derën për të arritur fitoren dhe shenjtërinë. Perëndia nuk do të lejojë që të tundohe mi përtej fuqisë tonë për t’i rezistuar atij tundimi. Kjo e vërtetë na siguron armaturën kundër çdo lloji qëllimi të djallit.

Përfundim

Djalli është armiku ynë, por ai nuk është më i madh sesa Zoti, i cili na bleu me gjakun e Tij. *“Ju jeni prej Perëndisë, o djem të rinj, dhe i keni mundur ata, sepse ai që është në ju është më i madh se ai që është në botë”* (1 Gjonit 4:4).

Qëllimet e Satanait (pjesa 2)

Parathënie

Për shkak se bota është nën ndikimin e djallit, ajo na ofron shumë mundësi për t'u larguar nga Krishti dhe për t'iu drejtuar mëkatit. Ndoshta i kuptojmë mënyrat që përdor djalli për të na bërë skllëvër, por cila duhet të jetë përgjigja jonë kur prezantohemi me tundimin?

Duhet të jemi vigjilentë

“Që të mos na mposhtë Satanai, sepse ne i dimë qëllimet e tij” (2 Korintasve 2:11).

Si të krishterë, ne duhet të jemi vigjilentë ndaj faktit se armiku i shpirttrave tanë dhe armiku i Perëndisë, Satanai, është shumë dinak. Ai nuk vonon që të na mposhtë, në momentin kur ia lejojmë vetes të dëgjuarit e gënjeshtrove dhe mashtrimeve të tij. Si ushtarë të Krishtit, kurrë nuk duhet të kapemi në befasi, por përkundrazi, duhet të qëndrojmë të patundur kundër të gjitha qëllimeve (ose planeve) dinake të djallit. Kjo do të thotë që vazhdimisht duhet të mbajmë mend se Zoti na ka dhënë mandatin dhe na ka fuqizuar për të qëndruar të patundur në besimin e Krishtit. **“Ti, pra, duro pjesën tënde të vuajtjeve, si një ushtar i mirë i Jezu Krishtit. Sepse asnjë nga ata që shkojnë ushtarë nuk ngatërrohet me punërat e jetës, që t'i pëlqejë atij që e mori ushtar”** (2 Timoteut 2:3-4). **“Lufto luftën e drejtë të besimit”** (1 Timoteut 6:12).

Nuk duhet të habitemi nga sulmet e Satanait

“Jini të përmbajtur, rrini zgjuar; sepse kundërshtari juaj, djalli, sillet rreth e qark si një luan vrumbullues, duke kërkuar cilin mund të përpijë. Kundërshtojeni, duke qëndruar të patundur në besim, sepse e dini se të njëjtat vuajtje po i heqin vëllezërit tuaj të shpërndarë nëpër botë” (1 Pjetrit 5:8-9).

Besimtari nuk duhet të zihet kurrë në befasi nga djalli. ‘Të rrish zgjuar’ do të thotë të jesh syhapur dhe gati për çfarëdo lloj sulmi të armikut. Sulmet surprizë ndodhin vetëm atëherë kur ne i largojmë sytë nga Zoti dhe bëhemi egoistë. A nuk do të ishim vigjilentë, po ta dinim se një luan vrumbullues ka dalë nga kafazi në kopshtin zoologjik? Nuk ka arsye pse të kemi frikë nga luani ‘djall’, por duhet t'i rezistojmë atij me besim.

Duhet ta ruajmë mendjen tonë

“Por druaj se, ashtu si gjarpëri e gënjeu Evën me dinakërinë e tij, kështu edhe mendja juaj të mos priset duke u shmangur nga thjeshtësia ndaj Krishtit” (2 Korintasve 11:3).

Djalli sulmon në fillim në këtë drejtim: në mendjen tonë. Po arriti që të na bëjë ta heqim **“përkrenaren e shpëtimit”** (Efesianëve 6:17), atëherë ai na kontrollon mendjen, duke na e mbushur atë me mendime dhe me mosbesim. Kur mendja bëhet skllav i djallit, atëherë djalli e ka shumë të lehtë pastaj që ta robërojë të gjithë qënien e personit. Vetëm ndërhyrja hyjnore mund ta çlirojë atë njeri, i cili e ka lejuar djallin që ta fusë në kurth. **“Dhe të vijnë në vete, duke shpëtuar nga laku i djallit, që i ka zënë robër të vullnetit të tij”** (2 Timoteut 2:26).

Duhet të jemi seriozë dhe të mençur lidhur me jetën tonë të krishterë (shiko më sipër 1 Pjetrit 5:8-9). Duhet që vazhdimisht (çdo ditë) ta rifreskojmë mendjen me fuqinë

pastruese të fjalës së Perëndisë. “Prandaj, ngjeshni ijët e mendjes suaj, rrini zgjuar” (1 Pjetrit 1:13)... “Dhe mos u konformoni me këtë botë, por transformohuni me anë të ripërtëritjes së mendjes suaj, që të provoni cili është i miri, i pëlqyeri dhe i përsosuri vullnet i Perëndisë” (Romakëve 12:2)... “Që ta shenjtërojë pasi e pastroi me larjen e ujit me anë të fjalës” (Efesianëve 5:26).

Duhet ta dimë limitin tonë

“Prandaj ai që mendon se qëndron më këmbë, le të shohë se mos bjerë. Asnjë tundim nuk ju ka gjetur juve, përveç se tundimi njerëzor; por Perëndia është besnik dhe nuk do të lejojë që t’ju tundojnë përtej fuqive tuaja, por me tundimin do t’ju japë dhe rrugë dalje, që ju të mund ta përballoni” (1 Korintasve 10:12-13).

Djallit i pëlqejnë ata, që mendojnë se mund ta mundin atë me forcat e tyre. Njerëz të tillë, që mburren se mund ta luftojnë Satanain, zhduken shpejt. Nuk mund ta mposhtim djallin me anë të fuqisë së vullnetit tonë apo me anë të ndonjë mënyre tjetër njerëzore. Përkundrazi, na duhen armë dhe armaturë të siguruara nga Perëndia.

“Sepse, edhe pse ecim në mish, nuk luftojmë sipas mishit, sepse armët e luftës sonë nuk janë prej mishi, por të fuqishme në Perëndinë për të shkatërruar fortesat, që të hedhim poshtë mendimet dhe çdo lartësi që ngrihet kundër njohjes së Perëndisë dhe t’ia nënshtrojmë çdo mendim dëgjësës së Krishtit” (2 Korintasve 10:3-5; shiko gjithashtu Efesianëve 6:10-18). Duhet ta marrim në konsideratë limitin tonë (d.m.th. sa jemi në gjendje të mbajmë mbi supe) dhe t’i qëndrojmë sa më larg situatave tunduese: “Hiqni dorë nga çdo dukje e ligë. Dhe Perëndia i paqes ju shenjtëroftë ai vetë tërësisht; dhe gjithë fryma juaj, shpirt e trup, të ruhet pa të metë për ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht” (1 Thesalonikasve 5:22-23).

Duhet të mbështetemi tek Zoti

“Sepse, duke qenë se ai vetë hoqi kur u tundua, mund t’u vijë në ndihmë atyre që tundohen” (Hebrenjve 2:18).

Zoti Jezu Krisht u ballafaqua me të njëjtat sulme dhe tundime të djallit, njësoj si ne (shiko Mateu 4:1-11). Ai na ka vënë në dispozicion të njëjtat armë dhe armaturë, që i përdori edhe Ai vetë për t’iu rezistuar tundimeve (shiko Efesianëve 6:10-18). Duhet të mbështetemi tek Ai, jo vetëm kur sulmohemi nga djalli, por gjatë gjithë ditës. Kjo është pjesë përbërëse e asaj që Jakobi e quan ‘nënshttrim ndaj Perëndisë’:

“Nënshtrojni, pra, Perëndisë, kundërshtoni djallin dhe ai do të largohet nga ju!” (Jakobi 4:7).

Përfundim

Duhet t’i konsiderojmë të gjitha tundimet ashtu siç janë në të vërtetë, d.m.th. si përpjekje të Satanait për të na larguar nga Krishti, nga shenjtëria dhe nga besimi. E kemi parë, pra, se mund t’i rezistojmë çdo lloj sulmi të tij me anë të fuqisë së Zotit, sepse Ai na ka premtuar: “Mos ki frikë, sepse unë të kam çliruar, të kam thirrur me emër; ti më përket mua. Kur do të kalosh përmes ujërave unë do të jem me ty, ose do të kalosh lumenjtë, nuk do të të mbytin; kur do të ecësh nëpër zjarr, nuk do të digjesh dhe flaka nuk do të të konsumojë” (Isaia 43:1-2).

Nga Pastor Gary J. Hall